

ZAMYŠLENÍ NA 3. NEDĚLI V POSTNÍ: "SOLO DIO BASTA"

Pane, Bože, jak jsi to myslel, že jsi žárlivý? To jako fakt? Když se někdo jiný na nás podívá, tak jsi ochotný jít a bít se kvůli nám?

Uděláš nám žárlivou scénu, když mrkneme okem po jiných bozích?

Myslím, že přesně to jsi udělal a děláš. Když si ďábel získal srdce člověka, tak jsi to nenechal tak. Vstoupil jsi do boje a skrze svého Syna jsi nás opět získal pro sebe. A když jsme sami od tebe odešli, tak jsi nás připravil o všechny jiné bohy, za kterými jsme šli. Majetky, postavení, úspěchy, zdraví... - to vše jsi nám bral

(pokud se něco z toho stalo pro nás důležitějším než ty, tedy naším bohem), jen abychom se opět vrátili k tobě, abychom neměli jiného boha.

Když si dnes opět čtu tvé Desatero, tak velmi vnímám tvou starost o mě. Jako bys mi říkal (podobně jako Židům na Sinaji): "Podívej, co všechno jsem pro tebe udělal. Vysvobodil jsem tě od věčné smrti. Dal jsem ti nový život. Povýšil jsem tě nad anděly, když ses stal mým dítětem. Vložil jsem tě do Společenství lidí, které miluji jako tebe. Vysvobodil jsem tě z Egypta... Tak tě prosím, pojď dál po té cestě, na kterou jsme spolu vykročili. Nedovol, aby se mezi tvou a mou tvář dostali jiní bohové. Velmi dobře víš, že oni nechtějí tvé dobro. Chtějí jediné - abys byl navěky nešťastný. Proto pojď prosím po této cestě, kterou ti dnes ukazuji. Jdeme do zaslíbené země..."

Pane Ježíši, s tímto poznáním se pokouším pochopit tvůj hněv, který jsi projevil v chrámu. Naštval ses. Naplno se projevila tvá žárlivost. Neboť z domu tvého (i našeho) Otce si kdosi udělal tržnici. Kdosi postavil cizí bohy mezi sebe a tvého Otce. Ačkoli napohled to byly dobré věci - vždyť všichni tam byli proto, aby posloužili těm, co chtěli v chrámu přinést nějakou oběť. A přece jsi je vyhnal - nemilosrdně, s hněvem a s bičem. Neboť nebyli na cestě Boží. Sloužili jiným bohům. Nešlo jim totiž o potřebnou službu věřícím, co přicházeli do chrámu, neměli ohled na posvátnost místa. Byl to jen a jen byznys...

Tak se snažím pochopit i to, když mi něco v životě bereš. Jako bys mi tehdy říkal: "Potřebuješ jen mě. To, co ti беру, se stávalo překážkou, cpalo se mezi mou a tvou tvář. Už jsme se nemohli políbit. Chápeš? Tvé zdraví, tvůj úspěch, tvá práce, tví milovaní se pro tebe stávali důležitějšími než já. Jsem žárlivý a velmi mi záleží na tom, aby ses mi neztratil. Přijmi to vše jako projev mé zvláštní lásky vůči tobě..."

Solo Dio basta... Sám Bůh stačí...